

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204588
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120204588.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: P. U., F.. XX.XX.XXXX, T. R. XXXX/XX, XXX XX H. - F. Š., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: M - Plus, s.r.o., so sídlom Švernova 1443/33, 924 01 Galanta, IČO: 47 808 985, právne zastúpeného JUDr. Petrom Ličákom, advokátom so sídlom Záhradná 19/468, 082 12 Kapušany, v spore o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o primerané finančné zadostučinenie, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o inkasnej službe č. MC 0285, zo dňa 10.6.2014, v bode 1.7 v znení: „Objednávateľ sa zaväzuje za poskytovanie pravidelnej inkasnej služby podľa tejto zmluvy zaplatiť poskytovateľovi odplatu vo výške 389,34 €. Objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť poskytovateľovi túto odplatu v hotovosti vo forme týždenných splátok v počte 54 splátok a to v 54 týždenných splátkach vo výške každej splátky (okrem poslednej splátky) po 7,21 € a poslednú splátku vo výške 7,21 €. Splátky odplaty sú splatné v termínoch, uvedených v Zmluve o úvere, počínajúc termínom splatnosti prvej splátky úveru, ktorý je tiež termínom splatnosti prvej splátky odplaty, až do zaplatenia celej výšky odplaty“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti primeraného finančného zadostučinenia žalobu žalobkyne zamietá.

IV. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 16. apríla 2020 žiadala, aby súd určil zmluvnú podmienku v Zmluve o inkasnej službe číslo MC 0285 zo dňa 10.06.2014 v bode 1.7 za neprijateľnú a zároveň jej priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 778,68 Eur. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného F. E. - E. - B. uzatvorila dňa 10.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo MC 0285, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 600 Eur. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere podpísala aj Zmluvu o inkasnej službe, ktorou za službu žalovaného spočívajúcu v nadštandardných službách mala zaplatiť odmenu vo výške 389,34 Eur. Spolu tak mala žalovanému zaplatiť 1.163,34 Eur. Doposiaľ uhradila sumu 875,52 Eur. Zmluva o inkasnej službe je neprijateľná zmluvná podmienka. Svoje

tvrdenie o neprijateľnosti odôvodňuje obsahom rozsudku SD EÚ C - 415/11. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako dvojnásobok výšky neprijateľného poplatku v sume 778,68 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 11. mája 2020, v ktorom žalobu žiadal zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa slobodne a vážne uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Celková čiastka, ktorú bola povinná zaplatiť predstavuje 774 Eur. Žalobkyňa svojím podpisom potvrdila, že jej boli poskytnuté informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zároveň slobodne a vážne uzatvorila zmluvu o inkasnej službe. Zmluva o inkase bola uzatvorená dňa 10.06.2015. Pri podpise zmluvy o úvere právny predchodca žalovaného ponúkol žalobkyňi aj uzatvorenie zmluvy o inkase a vysvetlil jej podstatu a oznámil jej návrh výšky odplaty. Žalobkyňa mu oznámila, že si uzatvorenie zmluvy o inkase musí rozmyslieť, preto jej nechal čas na naštudovanie zmluvy. Následne dňa 11.06.2015 uzatvorila zmluvu o inkase. Zmluva o inkase nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný pravidelne uzatváral so svojimi zákazníkmi zmluvy o úvere a rovnako aj zmluvy o inkase. Má nárok na odplatu. Žalobkyňa mala dosť času rozmyslieť si, či zmluvu o inkase podpíše a či je pre ňu výhodná. V prípade, ak by ju neuzatvorila, mohla plniť svoj záväzok bezhotovostne prostredníctvom banky. V čase, keď zmluvu o inkase uzatvárala jej to pripadalo výhodné. Uzatvorenie zmluvy o inkasnej službe zo dňa 10.06.2015 nebolo a nemohlo byť v žiadnom prípade podmienkou uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ ide o primerané finančné zadosťučinenie žalobkyňi nevznikol nárok a žaloba je podaná predčasne. V spore pod spisovou značkou 29Csp/79/2019 bolo jej priznané finančné zadosťučinenie. Súd rozsudkom 12Csp/82/2016 zo dňa 28. septembra 2018 rozhodol o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň rozsudkom 29Csp/79/2019 zo dňa 18. septembra 2019 žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 701,34 Eur. Žalovaný mal za to, že sa jedná o res iudicata, ktoré by mal súd v tomto spore zohľadniť. Žalobkyňa vystupuje vo viacerých súdnych sporoch, je zrejmé, že sa jedná o špekulatívne uplatnenie práva a žalobkyňa si zo svojho postavenia spotrebiteľa urobila výnosný biznis.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 10.06.2015 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo MC 0285 medzi veriteľom F. E. - E. - B. a žalobkyňou, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver 600 Eur, ktorý sa zaviazala splácať s úrokom 27,9%. Celková čiastka predstavovala 774 Eur, ročná percentuálna miera nákladov bola 65,28 %, dlžnú čiastku vo výške 774 Eur sa zaviazala zaplatiť veriteľovi.

5. Dňa 11.06.2015 uzatvorila žalobkyňa spolu s F. E. - E. - B. zmluvu o inkasnej službe číslo MC 0285, kde podľa článku 1.7 Objednávateľ sa zaväzuje za poskytovanie pravidelnej inkasnej služby podľa tejto zmluvy zaplatiť poskytovateľovi odplatu vo výške 389,34 €. Objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť poskytovateľovi túto odplatu v hotovosti vo forme týždenných splátok v počte 54 splátok a to v 54 týždenných splátkach vo výške každej splátky (okrem poslednej splátky) po 7,21 € a poslednú splátku vo výške 7,21 €. Splátky odplaty sú splatné v termínoch, uvedených v Zmluve o úvere, počínajúc termínom splatnosti prvej splátky úveru, ktorý je tiež termínom splatnosti prvej splátky odplaty, až do zaplatenia celej výšky odplaty.

6. Dňa 10.06.2015 podpísala žalobkyňa s F. E. - E. - B. aj dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov na základe zmluvy o úvere číslo 0285 zo dňa 10.06.2015.

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 29Csp/79/2019 - 29 zo dňa 18. septembra 2019 súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 701,34 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň v konaní pod spisovou značkou 12Csp/82/2016 zo dňa 28. septembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. októbra 2018 bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 10.06.2015 v zmluve o revolvingovom úvere číslo 0285 zo dňa 10.06.2015.

8. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 19. mája 2021 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Právnomu zástupcovi žalovaného bolo predvolanie na toto pojednávanie doručené dňa 05. marca 2021. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne neospravedlnil, pojednávanie z

dôležitého dôvodu nežiadal odročiť. Súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Mal za to, že zmluva o inkasnej službe obsahuje v bode 1.7 neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za to, že žalobkyňa sa úspešne domohla svojich práv.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a F. E. - E. - B. podpísali Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo MC 0285 dňa 10.06.2015, na základe ktorej veriteľ žalobkyňu ako dlžníčke poskytol finančné prostriedky vo výške 700 Eur. Dňa 11.06.2015 popísala žalobkyňa s veriteľom zmluvu o inkasnej službe, ktorou podľa článku 1.7 sa objednávateľka zaviazala za poskytovanie pravidelnej inkasnej služby podľa tejto zmluvy zaplatiť poskytovateľovi odplatu vo výške 389,34 Eur, a to v týždenných splátkach v počte 24 vo výške 7,21 Eur.

11. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako aj zmluva o inkasnej službe sú spotrebiteľskými zmluvami, na základe ktorej žalobkyňa vystupovala v pozícii spotrebiteľky a žalovaný v pozícii veriteľa.

12. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými tvrdeniami žalobkyne o tom, že zmluva o inkasnej službe v článku 1.7 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

13. Žalobkyňu bol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutý úver vo výške 600 Eur, pričom samotná odplata v zmysle zmluvy o inkasnej službe článku 1.7 zo dňa 11.06.2015 spočívajúca v pravidelnom poskytovaní tejto inkasnej služby predstavuje viac ako polovicu úveru spolu v sume 389,34 Eur. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tento poplatok súd uvádza spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky. Nerovnováha je daná skutočnosťou, že táto zmluvná podmienka, ktorá sa netýka hlavného predmetu plnenia, ani odmeny za toto plnenie je dohodnutá celkom zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za takúto poskytnutú službu musí spotrebiteľ zaplatiť poplatok vo výške 389,34 Eur, oproti poskytnutému úveru 600 Eur. Tento poplatok je neopodstatnený a neakceptovateľný. Predmetná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve predstavuje plnenie, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa, ale výhradne slúži potrebám veriteľa. K tomuto poplatku súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktoré je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodrádzalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. decembra 2012 spisová značka 18Co/109/2011). Judikatúra súdov sa vyjadřila aj k možnosti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v neplatnej zmluve. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 1Cdo/320/2013.

14. Súd konštatuje, že tak, ako aj zmluva o úvere, ako aj zmluva o inkasnej službe, ktorú uzatvorili strany sporu bola zmluvou formulárovou, vopred koncipovanou žalovaným. Podľa názoru súdu bez možnosti žalobkyne podstatným spôsobom meniť obsah a text tejto zmluvy. To vytvára priestor pre uplatnenie kontroly zmluvných dojednaní súdom z hľadiska ich neprijateľnosti. Neobstojí obrana žalovaného, ktorý tvrdí, že zmluvné podmienky boli dojednané individuálne, a preto sa naňho nevzťahuje režim ochrany spotrebiteľských práv. Podľa názoru súdu tieto zmluvy boli vopred formulované, na vopred predtlačenom formulári, predložené žalobkyňi ako spotrebiteľke a tá podľa názoru súdu nemala reálnu možnosť tieto podmienky v zmluve meniť, mať k nim podstatné námietky, ktoré by dodávateľ akceptoval a ktoré by ho viedli aj k úprave zmluvných podmienok v zmysle pripomienok návrhu spotrebiteľa. Súd má za to, že sa jednalo o štandardnú typovú zmluvu, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie, podľa ktorej v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu ho nezaťažovali. Individuálne nedojednaná zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

15. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa, aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Ustanovenie článku 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovanie musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými kauzami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom.“ (Rozsudok Mostaza Claro C 168/05, bod. 25, Oceano Grupo Editorial sa C 240/98 - C 244/98). Za podstatný fakt totiž súd považuje to, že obidve zmluvy na vopred predtlačenom formulári predkladal žalovaný ako veriteľ žalobkyňi ako spotrebiteľke a aj keď spotrebiteľka tak ako to uvádza žalovaný mala jeden deň na rozmyslenie a mohla sa so zmluvou o inkasnej službe oboznámiť pred samotným podpisom, nemohla a nebola schopná podľa názoru súdu ovplyvniť podstatu tejto podmienky, respektíve jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej odplaty, respektíve odmietnuť túto odplatu alebo, aby nebola dojednaná vôbec.

16. Súd poukazuje na interpretačné pravidlo, ktoré je citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Obdo/45/2012 zo dňa 24.06.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa.

17. Individuálne dojednanie súd zdôrazňuje, je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho nepriať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Ide o vopred dodávateľom naformulovanú zmluvnú kauzu a je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ, žalobca si individuálne vyjednal túto zmluvnú podmienku. V tomto smere neboli zo strany žalovaného doložené žiadne relevantné dôkazy podporujúce záver o individuálnom vyjednaní tejto zmluvnej podmienky. Nie žalobca má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaniu, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať.

18. Súd považuje za dôležité uviesť, že takýto postup veriteľa je rozhodne v rozpore s európskou líniou ochrany spotrebiteľa, ktorú definuje článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 38 Charty základných práv EÚ. Uzatvorenie tejto dohody o inkasnej službe je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože takáto dohoda je na ujmu spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a veriteľom boli použité omyl, lešť, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody v snahe dosiahnuť

plnenie záväzku spotrebiteľa v tejto výške. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné okolnosti, za ktorých bola uzatvorená so spotrebiteľmi formulárová dohoda, považovať za nekalú obchodnú praktiku. Nekalosť obchodnej praktiky je potrebné zároveň posúdiť aj s ohľadom na znenie § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

19. Súd tak vyhodnotil túto zmluvnú podmienku uvedenú v bode 1.7 zmluvy o inkasnej službe zo dňa 11.06.2015 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri hodnotení, či podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe napriek požiadavke dôvery treba konštatovať, že vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne nemohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní (rozsudok SD EÚ C/415-11 body 68-69). Hrubá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzatvorenie zmluvy o inkasnej službe je podmienkou uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v tom, že s ohľadom na vyššie uvedené striktné zákonné ustanovenie žalovaný do zmluvy zakomponoval odplatu, ktorá nebola individuálne dohodnutá, čím sa odklonil od zákona.

20. Súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Okresného súdu Košice 16Co/645/2015 zo dňa 09. apríla 2019 týkajúce sa žalovaného, kde v bode 21 svojho odôvodnenia súd uviedol, že povinnosťou predávajúceho je to, aby oboznámil zákazníka so všetkými podmienkami pôžičky, vrátane všetkých ekonomických aspektov, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie uzatvoriť zmluvu o úvere, pričom predávajúci nesmie zneužiť dominantnejšie postavenie v tomto vzťahu, pričom na predmetných zmluvách tieto praktiky vykonáva žalobca na vopred pripravených predtlačенých formulároch, kde sa jednotlivé náležitosti zmlúv, ktoré sa menia podľa potreby vpisujú rukou, do ktorých spotrebiteľ nemôže zasiahnuť a svojim konaním mu tak vnucuje iný právny úkon, ktorý má v tomto prípade dosť vážne následky spočívajúce v tom, že okrem riadneho úroku je povinný zaplatiť ďalšie prostriedky, ktoré vo svojej podstate navyšujú odplatu za poskytnutý úver a navyše tu zjavne veriteľ prenáša riziko svojho podnikania na dlžníka tým, že zabezpečovacou splátkou má uhradiť náklady spojené so spracovaním jeho splátky.

21. Podľa rozsudku Súdneho dvora zo dňa 14. marca 2013 C - 415/11, na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe napriek požiadavke dôvery dobrej viery treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní. Žalovaný podľa názoru súdu nepreukázal individuálnosť dojednávania článku 1.7 zmluvy o inkasnej službe, preto sa súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými tvrdeniami žalobkyne a žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

22. Žalobkyňa si zároveň uplatnila aj primerané finančné zadostučinenie vo výške 778,68 Eur, ktoré pozostáva z dvojnásobku výšky neprijateľného poplatku. K uvedenému súd uvádza:

23. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

24. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

25. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

26. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

28. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v tomto spore keď sa vo vzťahu k dodávateľovi domohla určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podľa názoru súdu jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

29. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušľým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

30. Keďže sa žalobkyňa úspešne domohla určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky nastala dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd jej priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 Eur, ktoré považuje v celom rozsahu za dostačujúce a v prevyšujúcej miere jej žalobný návrh zamietol. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobkyni titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívny porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná

súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadostučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa.

31. Pokiaľ sa jedná o tvrdenú res iudicata v časti primeraného finančného zadostučinenia, s uvedeným tvrdením žalovaného sa súd nestotožňuje, keďže poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov 29Csp/79/2019-29 zo dňa 18. septembra 2019, ktorým žalobkyni bolo priznané primerané finančné zadostučinenie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného vo výške 701,34 Eur, avšak na základe toho, že v predchádzajúcom spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 12Csp/82/2016 sa úspešne domohla ochrany jej spotrebiteľských práv a v tomto spore súd určil povinnosť žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17. októbra 2018. V tomto spore sa nejedná preto o res iudicata, avšak uvedená skutočnosť t.j. predchádzajúce konanie tiež malo vplyv na priznanie výšky primeraného finančného zadostučinenia, ktoré súd v sume 100 Eur považoval v celom rozsahu za dostačujúce a v prevyšujúcej časti tak bol žalobný návrh žalobkyne zamietnutý.

25. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa bola úspešná v časti, ktorou sa domáhala určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zároveň primerané finančné zadostučinenie bolo vecou úvahy súdu, preto jej súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.